

Marius Nergård Pettersen

UPPLEVELSER RUNT HUSKNUTEN

Ett äventyr behöver inte ligga långt borta. Skogarna runt Oslo räcker gott. Marius Nergård Pettersen vill inspirera andra att ta en titt vad som ligger alldeles runt husknuten.

TEXT JOHAN AUGUSTIN FOTO ROGER BORGELID

Marius Nergård Pettersen sätter sig på sätet i "trikken" med den slitna ryggsäcken, där det välanvända lig-gunderlaget hänger utanpå. Han sticker inte ut på något sätt, spår-vagnskupén är ett vanligt transportmedel för Oslobor och turister som ska åka längdskidor i de hundratal mil skidspår som omger den norska huvudstaden. Men idag ska han inte åka längdskidor- eller gå på tur som han gör ibland, utan bestiga en liten bergstopp.

– Vi ska göra ett mikroäventyr, säger 30-åringen när vi lämnar tågagnen vid Kolsås station.

Vintern har tagit sitt grepp om Oslo så här i slutet av januari och snön som faller från den gråspruckna himlen lägger sig på villornas tak, i kvarteret som vi går igenom. Den isiga havsvinden som pinar de centrala delarna av staden når inte upp hit – ett par hundra meter över havet. Vi passerar en porlande bäck och kommer in på en smal skogsstig – alldeles intill bebyggelsen. Kraftiga granar, som ser ut att vara hundra år gamla, har snötyngda grenar som nuddar marken. En skylt berättar att vi kommit in i Kolsåstoppens naturreservat, som ligger tjugo minuters resa med trikken från centrum.

– Man behöver inte gå långt för att få en naturupplevelse, ropar Marius, som redan tagit förspårang – hoppandes fram över hala stenar och vitpudrade trädstammar.

DE FINASTE TURERNA

Att norrmän alltid är trevliga och på glatt humör verkar stämma efter att ha tillbringat en stund med denne ständigt leende gutt. Marius Nergård Pettersen, som kommer från Nitterdal, tre mil nordost om Oslo, har kallat huvudstaden för sitt hem de senaste tio åren. Friluftssintresset var en naturlig del av uppväxten. Familjen var ofta

ute i skogen eller gjorde turer på fjället. Marius var med i scoutkåren fram till tidiga tonåren, och började sedan "dra ut på egen hand". På sin hemsida kallar han sig fotograf, skribent och "professionell turidiot". Målet är att inspirera andra att vara ute mer i naturen; att gå turer. Erfarenheterna har resulterat i sju böcker, där han bland annat beskriver sina sammanlagt sex månader i nationalparken Lomsdal-Visten som ligger i Nordland – halvvägs upp genom det avlånga landet. På senare tid, mellan 2012 och 2013 har han dock velat visa upp närheten till Oslo – genom sex månadslånga expeditioner i anslutning till huvudstaden. Han beskriver projekten som "det finaste" han gjort.

– När man har gått två veckor, går man två till. Du kan göra det när som helst, och det ger ro i kroppen, förklarar Marius på väg upp genom den trolska granskogen, som lika väl hade kunnat vara i någon sibirisk urskog men som nu ligger ett stenkast från en miljonstad.

MED FOKUS PÅ DET LILLA

I dag gör vi ett "mikroäventyr" – något som Marius och kollegan Mikkel Bölstad började med förra året. Genom projekten vill de sätta fokus på små expeditioner som kan genomföras i ens eget närområde.

– Mikroäventyr är små korta äventyr som skiljer sig från de stora projekten, säger Marius och ger exempel på att paddla nerströms på en älv till havet – med en luftmadrass.

Tanken är att det ska vara lättillgängligt. Det ska kännas som en lek som "du bemästrar och samtidigt får en bra upplevelse".

– Man behöver inte gå upp till Base Camp på Mount Everest!

Inspirationen till de små kortväga äventyren har Marius och Mikkel samlat på sig genom →

För Marius behöver inte ett äventyr ligga långt borta. Här har han Oslo inom räckhåll.

Det märks att Marius trivs i skogen, under alla årstider, men gärna med massor av snö att leka i.

Man behöver inte köpa nytt. Jag hittade nästan allt till vinterturen – kläder, skidor, rygsäck, sovsäck och mycket mer för 1190 kronor på loppis.

FAKTA

Marius Nergård Pettersen

Namn: Marius Nergård Pettersen.
Ålder: 30 år (född 9 maj 1984).
Bor: Oppsal i sydöstra Oslo.
Familj: Fru och son. Mamma, pappa, en äldre och en yngre bror.
Gör: Frilansskribent och fotograf. Har gett ut sju böcker och arbetar med sin åttonde.
Hemsida: manepe.no

har en son på nio månader.

– Det har fungerat mellan oss i tolv år. Hon är social och umgås med sina vänner, medan jag är ensamvarg.

Marius har hittat en balans mellan familjen och äventyraren inom sig. På vandringarna kan han ibland vara utan täckning i ett par veckor, ”men Ingrid har vant sig”. Att åka utomlands lockar till en viss del, främst Alaskas, Kanadas och Rysslands vildmark som en gång stod högt på önskelistan, men nu är han nöjd med att ha den norska vildmarken alldeles inpå husknuten.

– Jag har hittat en balans där jag kan ha familj och leva med kvinnan i mitt liv, samtidigt som jag kan få äventyrliga upplevelser. Eftersom det är så lätt att hitta dessa upplevelser i vardagen här hemma har lusten att dra långt bort för att genomföra en stor, dyr expedition hela tiden minskat, berättar han.

Det skogsbeklädda kuperade området kring

Skogarna kring Oslo erbjuder skidspår och vandringsleder för den äventyrlige.

Oslo kallas Oslomarka och täcker sammanlagt 1 700 kvadratkilometer. Här ligger även Östmarka, där Marius bor med sin familj. Östmarka är det bästa området i Oslotrakten om han får välja, det är ”vildast” där.

I VARGLAND

– Vi har ett vargrevir i närheten, och jag ser ofta spår av lodjur. Rådjur, älg och räv finns det gott om, och många arter rovfågel, berättar han när vi kommer upp på Kolsåstoppen som sträcker sig nästan 400 meter – med utsikt över staden, som nu badar i gult ljus när solen gått ner.

Marius tar fram några vedträn av björk ur rygsäcken och lägger dem direkt på snön. Det blåser på avsatsen och för att få igång elden tar han försiktigt en handfull näver från en björk och lägger på veden. Ett par minuter senare är brasan igång, och Marius fyller en kittel med snö som han sätter ovanpå.

Allemansrätten finns även i Norge, och på vintern är det fritt fram att elda i naturen. Ofta slår Marius upp ett tält när han är ute, vilket också är tillåtet, och kryper ner i en värmande sovsäck.

– Nu gäller det att röra på sig hela tiden för att hålla värmen, säger han och borstar av snön som har fastnat på damaskerna.

Kylan blir snabbt påträngande när vi sitter stilla, men brasan och hett snabbkaffe värmer upp frusna leder igen. Utsikten över Oslo från Kolsåstoppen sammanfattar på ett bra sätt vad ett mikroäventyr är. På frågan om vad som driver Marius kommer svaret snabbt:

– Jag ser det som en lek. En ny dal, ett nytt berg. Upptäcka nya älvor att fiska i, testa havskajak och packkraft (en uppblåsbar flotte).

PÅ JAKT EFTER ENKELHET

Samtidigt som lekfullheten hela tiden verkar finnas med i hans liv finns det även en allvarlig sida

att försöka nå ut med. Marius håller föredrag på företag och skolor om närheten till äventyret – och att man inte alltid behöver köpa de senaste prylarna. Han berättar om fynd på loppis, att vem som helst kan ha råd att ge sig ut i skog och mark.

– Man behöver inte köpa nytt. Jag hittade nästan allt till vinterturen – kläder, skidor, rygsäck, sovsäck och mycket mer för 1 190 kronor på loppis. Sovsäcken funkade bra längst uppe i Nordnorge i januari – fastän det var 25 minus!

Trots att många väljer att köpa de senaste prylarna går det att hitta en begagnad jacka för 100 kronor, ”som i nyskick kostar 4 000 kronor”.

Hans livsstil är en slags motreaktion mot ett teknologiskt samhälle där många lever framför sina datorskärmar och inte kan släppa de smarta mobilerna ur sikte.

– När jag vandrar utan täckning i ett par veckor är det bara skönt.